

Ulmus glabra

Hoogte	25 - 35 (40) m, snelgroeiend
Kroon	breed eirond, dichte kroon
Schors en takken	schors donkergrijs, blijft lang glad, twijgen grijsbruin
Blad	breed eivormig tot ovaal, donkergroen, zeer ruw behaard, 8 - 16 cm
Herfstkleur	geel
Bloemen	kortgesteelde dichte bundels, bruinviolet, maart, vóór de bladontwikkeling
Vruchten	rondom gevleugeld, omgekeerd eivormig, lichtrood zaad
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	vochtig en luchtig, kalkminnend
Bodemvochtigheid	kan op natte grond, bestand tegen korte overstroming, bestand tegen lange overstroming
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	5a (-28,8 tot -26,1 °C)
Windbestendigheid	goed, ook bij zeewind
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Faunaboom	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind, waardboom voor vlinders
Toepassing	lanen en brede straten, parken, begraafplaatsen, kustgebieden, grote tuinen, boomsingel
Vorm	hoogstam boom
Oorsprong	Europa, West-Azië, Kaukasus

Statige boom met een dichte kroon waarbij de onderste takken enigszins doorhangen. Hoogte tot 40 m, breedte tot circa 20 m. De schors blijft lang glad maar krijgt later ondiepe groeven. Jonge twijgen zijn grijsbruin en witachtig behaard, later grijs. Het grote blad is asymmetrisch, zeer ruw en donkergroen. Aan de onderkant is het lichtgroen en behaard. In de herfst kleurt het geel. De scheve bladvoet bedekt één kant van de korte bladsteel, kenmerkend voor iepenblad. Vóór de bladontwikkeling verschijnen de bruinviolette bloemen. De vruchten, gevleugelde nootjes, worden door de wind verspreid. U. glabra wordt als soort weinig toegepast. Vanwege het feit dat hij weinig wortelopslag geeft wel vaak als onderstam gebruikt. Soms ontstaat daarbij onverenigbaarheid waarbij de boom op de entplaats kan afbreken. Gevoelig voor iepziekte.